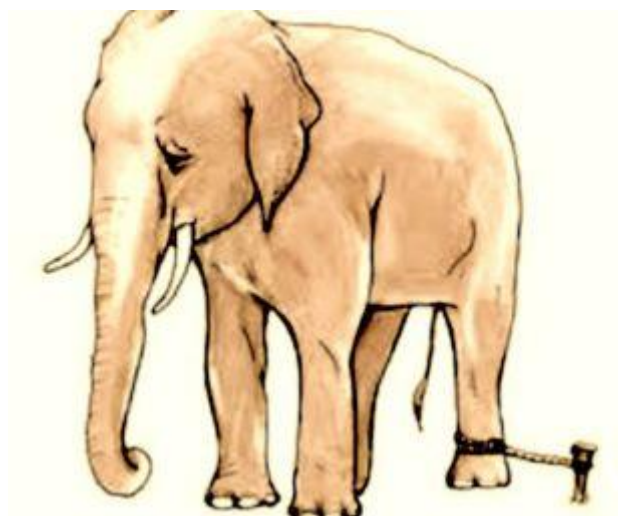

JAKA V CIRKUSU

Jaka se je z mamo in očetom v soboto odpravil v cirkus. Zelo rad je opazoval različne živali, ki so izvajale zanimive trike. Še posebej všeč mu je bil velikanski slon, ki je s trenerjem ponosno razkazoval svoje sposobnosti. Jaka je bil prevzet nad njegovo velikostjo in spretnostjo. Malo se ga je tudi bal in začutil je, da slon ni srečen.

Po predstavi je slon počakal privezan s kratko verigo na leseni količek, ki je bil zapičen v tla, le nekaj centimetrov globoko. Jaka se je spraševal, kako to da slon ne pobegne, saj je bilo očitno, da bi s svojo močjo zlahka potegnil količek iz tal in ušel.

Jaka je vprašal očka, kako to, da slon ne pobegne. Oče je odgovoril, da slon ne pobegne, ker je udomačen.

Jaku še vedno ni bilo jasno: »Kako pa to, da je priklenjen, če je udomačen?«. Slišal ga je trener, ki mu je odgovoril: »Slonu je ime Dumbo. V cirkusu je že več kot 20 let, prišel je kot mladiček. Že takrat je bil priklenjen na količek.«

Jaku se je pred očmi odvilo slončkovo življenje. Predstavljal si je, kako je to izgledalo.

Ko je prišel v cirkus je bil Dumbo verjetno zelo prestrašen, saj je bil ločen od mamice. Njegov prostor se je iz prostranih savan, kjer je lahko brezskrbno tekal, se kopal v topli reki in se igral v blatu, zožal na kletko, v kateri je bilo komaj kaj prostora za gibanje. V sosednjih kletkah so bile tudi druge živali, ki pa so le zdolgočasno čakale na hrano. Dumbo se je odločil, da tako ne želi živeti. Sklenil je, da pobegne. Skušal se je iztrgati iz okov. Vlekel je, potiskal in se trudil da bi se osvobodil, a mu ni uspelo. Bil je prešibek, da bi se rešil verige, ki je bila priklenjena okoli zadnje noge. Utrujen je zaspal in naslednji dan znova poskusil. Tako je nadaljeval tudi naslednji dan in naslednji in še naslednji... Dokler ni nekega dne spoznal, da mu ne bo uspelo. Sprejel je svojo nemoč in se vdal.

Ugotovil je, da je nemočen in da mu nikoli ne bo uspelo, zato se je prenehal truditi. Leta so tekla, Dumbo je iz majhnega slončka zrastel v mogočnega slona, ki bi z lahkoto prevrnil avto ali kamion. Dumbu se je v spomin močno vtisnila nemoč, ki jo je čutil, ko se kot majhen slonček ni mogel rešiti verige. Nikoli več ni poskušal, nikoli več ni preizkusil svoje moči.

Jaka se je spomnil, kako se je tudi on nehal truditi v šoli. Dobil je kar nekaj slabih ocen, kljub temu da se je učil. Ker od učenja ni bilo nobenih rezultatov, je sklenil, da nima smisla da se

uči. Prepričan je bil, da je nesposoben in da šola pač ni za njega. Dumbo ga je spodbudil, da je začel razmišljati, da si on ne želi takega življenja. Verjetno ta strategija ni edina, da izboljša svoje ocene. Spomnil se je, da bi lahko koga vprašal za pomoč. Peter se mu je ponudil, da bi mu pomagal pri matematiki. Tudi učiteljica ga je večkrat povabila k dopolnilnemu pouku. Odločil se je, da poskusi in išče rešitve, dokler mu ne bo uspelo.

Prerejeno po: Bucaj, J. (1999). Priklenjeni slon. V J. Bucaj, *Ti povem zgodbo?* (str. 9 – 12). Ljubljana: Mladinska knjiga Založba, d. d.